

УДК 811.124'373.2:616.9

DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2663-2691/2021-85-18>

СЕМАНТИКО-СТРУКТУРНЕ ОФОРМЛЕННЯ НАЙМЕНУВАНЬ ЗБУДНИКІВ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ЛЮДИНИ

Телеки Марія Михайлівна,
*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
Буковинського державного медичного університету
telekimariia@gmail.com
orcid.org/0000-0003-4161-4386*

Метою статті є когнітивно-ономасіологічний аналіз семантико-структурних типів деяких найменувань збудників інфекційних хвороб, що виявляють роль номінації як структури знань про позначене, на матеріалі латинської та англійської мов.

У роботі застосовано такі **методи дослідження**: метод вибірки, описовий, когнітивно-ономасіологічний аналіз, структурний, соціолінгвістичний. До структурного аналізу залучено зіставний аспект дослідження, що уможливило виявлення певних закономірностей будови мікроорганізмів у латинській та англійських мовах.

Результати. Найменування інфекційних збудників хвороб віддзеркалюють зафіксоване в ономасіологічній структурі термінологічних одиниць відображення структур знань про позначене, зберігають у такий спосіб соціально-пізнавальний досвід інфікування організму людини, накопичений у процесі еволюції медичних знань. Мотиваційною основою для номінації є інтра- й екстралінгвістичні чинники. Назви інфекційних агентів втілені переважно у прості та складені ономасіологічні структури. Так, у найменуванні збудників хвороб людини ономасіологічний базис вказує на клас, до якого належить інфекційний агент, а ономасіологічна ознака конкретизує базисний компонент, розширює інформаційний зміст термінологічного поняття. Варіативність способів утворення структурних моделей терміна залежить від ступеня пізнання об'єкта на певному етапі його дослідження. Вибір ознаки залежить від семантики компонентів структури знань про позначуваний предмет чи явище. Специфіку термінологічних найменувань на позначення збудників інфекційних хвороб людини висвітлюють вісім семантичних типів.

Висновки. Ономасіологічний базис представлений у чотирьох структурних моделях. Найбільш продуктивні в англійській та латинській мовах прості двокомпонентні моделі. Англійські ономасіологічні структури в семантичному плані інформативно об'ємні, у прагматичному – функціонально варіативні. Базис ономасіологічної структури доповнюють різні ознаки, які конкретизують, уточнюють, розширюють зміст терміна або вказують на відмінності означеного предмета, що належить до низки понять такого класу.

Ключові слова: термінологічне словосполучення, ономасіологічна база, ономасіологічна ознака, семантична структура, інфекційний агент, інфекція, інфекційний процес, мікроорганізм.

SEMANTIC AND STRUCTURAL DESIGNATION OF CAUSATIVE AGENTS NAMES' OF INFECTIOUS DISEASES IN HUMAN

Teleky Mariia Mykhailivna,
*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Foreign Languages
Bukovinian State Medical University
telekimariia@gmail.com
orcid.org/0000-0003-4161-4386*

Humanity is annually faced with new previously unexplored infections that cause infectious diseases. The processes of cognition are constantly accelerating, new structures of knowledge are revealed, verbalized in terms of new fragments of reality. The issues of studying the terminology of various fields of medicine for identifying new perspectives of cognition of objects and phenomena, their description, understanding and explanation remain topical.

The purpose of the article is to carry out cognitive and onomasiological analysis of semantic and structural types of some infectious agents names' which reveal the role of nomination as a structure of knowledge about what is indicated on the basis of Latin and English.

Such **research methods** as sampling method, descriptive method, cognitive and onomasiological analysis, comparative, structural and sociolinguistic methods were used in the following article.

Results. The names of infectious causative agents in the onomasiological structure of terminological units represent fixed reflection of the knowledge structures about the infection of the human body, thus preserving the human social and cognitive experience, accumulated in the evolution of medical knowledge.

Intra- and extralinguistic factors serve as the motivational basis for the nomination. The names of infectious agents are embodied mainly in simple and complex onomasiological structures: in the name of causative agents of human diseases, the onomasiological basis indicates the class to which the infectious agent belongs, and the onomasiological feature specifies the basic component, expands the information content of the terminological concept. The variability of the methods of formation of structural models of the term depends on the degree of knowledge of the object at a certain stage of its research. The feature selection depends on the semantics of the knowledge structure components of the denoted object or phenomenon. Eight semantic types illuminate the specificity of terminological names for denoting causative agents of human infectious diseases.

Conclusions. The onomasiological basis is presented in four structural models. The most productive in English and Latin are two-component models. English onomasiological structures are semantically more voluminous, and pragmatically they are functionally variable. The basis of the onomasiological structure is supplemented by various features that specify, clarify, expand the meaning of the term or indicate the differences of the specified subject, which belongs to a number of similar classes of concepts.

Key words: terminological phrase, onomasiological base, onomasiological sign, semantic structure, infectious agent, infection, infectious disease.

1. Вступ

Поява сучасних технологічних засобів, ідей і цілеспрямованої діяльності уможливило накопичення методів та інструментів для вирішення практичних завдань у сфері медицини, що пов'язані зі здоров'ям людини. Процеси пізнання невпинно пришвидшуються, виявляються нові структури знань, вербалізовані в термінах на позначення нових фрагментів дійсності. Розвивається когнітивне термінознавство, яке враховує результати пізнання інших наук і репрезентує в найменуваннях своє бачення явищ свідомості, мови й комунікації (Клестер, 2012: 171). Інфектологічна термінологія – найменш вивчена галузь медичних знань. Актуальними залишаються питання розгляду термінології рідкісних інфекційних хвороб, завізних інфекцій для виявлення нових ракурсів пізнання об'єктів і явищ, їх позначення, розуміння та пояснення. Новизна теми зумовлена тим, що це перша спроба опису найменувань збудників інфекційних хвороб людини в когнітивно-ономасіологічному аспекті на матеріалі латинської та сучасної англійської мов.

Метою статті є аналіз семантико-структурних типів деяких найменувань збудників інфекційних хвороб, що виявляють роль номінації як структури знань про позначене, на матеріалі латинської та англійської мов.

З огляду на семантико-структурний напрям ономасіології в найменуваннях збудників хвороб можна виокремити декілька основних семантичних типів, що виявляють роль номінації як структури знань про позначене.

Досягнення мети забезпечує виконання таких **завдань**: здійснення вибірки термінологічних одиниць із назвами збудників інфекційних хвороб; короткий опис трактування понять «інфекція», «інфекційне захворювання», «комунікативні хвороби», «збудник», «інфекційний агент»; виокремлення основних семантичних типів ознак, що входять до ономасіологічної структури термінів-словосполучень; аналіз основних моделей ономасіологічних структур латинських та англійських термінологічних словосполучень.

Об'єктом дослідження є медична термінологічна підсистема «Інфектологія».

Предмет дослідження становить ономасіологічна структура термінологічних словосполучень у найменуваннях збудників хвороб, семантико-структурні типи найменувань інфекційних агентів, що функціонують в інфектології.

Під час дослідження застосовано такі **методи**: метод вибірки, описовий, зіставний, структурний, соціолінгвістичний. У праці використаний головний метод когнітивно-ономасіологічного аналізу, який уможливило з'ясування мотиваційних процесів семантизації латинських та англійських найменувань збудників хвороб людини через трактування ономасіологічних структур і водночас структуру знань про позначене.

Джерельною базою роботи слугували термінологічні словосполучення з онімійними назвами збудників інфекційних хвороб, дібрані з таких словників, як двотомний «Англо-український ілюстрований медичний словник Дорланда» (2003), Stedman's Medical dictionary (2004), «Українсько-російсько-латинсько-англійський медичний енциклопедичний словник: А – Я» (Петрух, Головка, 2015), «Медицинская микробиология, вирусология и иммунология» (Воробьев, 2012), «Мікробіологія, вірусологія, імунологія, інфекційні хвороби» (Палій та ін., 2004).

2. Когнітивно-ономасіологічний підхід до опису термінологічних одиниць

Зазначений підхід віддзеркалює функцію номінації як структури знань людини в мові. За визначенням чеського лінгвіста Мілоша Докуліла, «ономасіологічна структура» містить ономасіологічний базис (словотвірний формант) та ономасіологічну ознаку (мотиватор); при цьому базис відносить термін до класу предметів, ознак чи дій, а ономасіологічна ознака уточнює (деталізує) і конкретизує ономасіологічну базу (Dokulil, 1962: 29). Це явище спостерігаємо в найменуваннях збудників хвороб. Так, у низці двокомпонентних найменувань ономасіологічним базисом є термін *вірус* (від лат. *virus*, англ. *virus* «отрута» – неклітинний інфекційний агент, який може відтворюватися лише всередині живих клітин): 1) вірус Мачупо – лат. *Machupo mammarenavirus*, MACV, англ. *Machupo virus*; 2) вірус Ніпаг – лат. *Nipah virus*, англ. *Nipah henipavirus*; 3) вірус гепатиту С – лат. *virus hepatitis C*, англ. *hepatitis C virus (HCV)*; 4) герпес-вірус 7-го типу – лат. *virus hepatitis typus 7*, англ. *Human betaherpesvirus 7 (HHV-7)*. Другий компонент словосполучення є ономасіологічною ознакою, яка конкретизує вид вірусу, що спричинює те чи інше захворювання: 1) болівійська геморагічна гарячка; 2) менінгіт та енцефаліт; 3) гепатит С; 4) синдром хронічної втоми.

Мотиваційною основою для найменування слугують різні ознаки. Семантична завантаженість залежить від кількості залучених до процесу номінації мотивувальних основ. Ознака може бути притаманна одному об'єкту дійсності, що відрізняє його від подібних або раніше пізнаних. Ономасіологічна структура відображає зв'язок між попереднім знанням та новим як «елементами розгорнутого номінативного процесу: від уявлення, знання про реальні дійсності до добору засобів і зразків вербалізації утворюваної назви» (Куцак, 2017: 95).

Зі зростанням ролі англійської мови як міжнародної фахівці різних країн у професійній діяльності послуговуються і латинськими, і англійськими термінами. Завдяки писемним джерелам мовознавці здійснюють ретельний аналіз тенденцій розвитку й становлення термінологій різних галузей знань. Співвідношення методу концептуального моделювання та когнітивно-ономасіологічного аналізу описала О. Селіванова (2017 р.). Когнітивно-ономасіологічний аналіз фітонімів-комполітів у сучасній українській мові здійснила В. Калько (2003 р.), англійських

номенклатурних назв ссавців – Н. Рибалка (2008–2010 рр.), аналітичних номінацій науково-технічної термінології – Л. Гаращенко, О. Діброва (2020 р.). Когнітивно-ономасіологічну реконструкцію оцінного компонента в семантиці фітонімів (на матеріалі назв лікарських рослин у німецькій, англійській, російській та українській мовах) здійснила Л. Усик (2017 р.).

До аналізу особливостей формування англійської медичної термінології у сфері ортодонтії вдавалися Л. Аллафі (2004 р.), В. Костенко (2014 р.), у кардіології – Л. Запоточна (2014, 2017 рр.), в офтальмології – Ю. Віт (2006 р.), у травматології – І. Стоянова (2006 р.), у стоматології – М. Русакова (2017 р.), в онкології – О. Степанова (2015 р.); аналіз термінів сечостатевої системи провели А. Черняк, Л. Гущина (2008 р.), черепно-щелепної лицеві хірургії – М. Федорова (2011 р.), пластичної хірургії – О. Маковська (2014 р.), термінів цукрового діабету та СНІДУ – С. Маджаєва (2012 р.). Латинські термінологічні одиниці підсистеми хірургії описали В. Мартин (2011 р.), анатомії – Ю. Бражук (2014 р.), отоларингології – О. Терещ (2016 р.); терміни на позначення вроджених вад розвитку та спадкових синдромів вивчали В. Синиця, О. Беляєва, О. Мироник (2017 р.), а терміни цитології та гістології людини – М. Телеки (2019 р.).

Термінологічні одиниці інфектології залишалися поза увагою дослідників. Вивчення й опис найменувань інфекційних агентів є важливим питанням в аналізі інфектологічної термінології.

3. Трактуювання понять інфектології

У медичній науці під *інфекційним захворюванням* людини розуміють порушення стану живого організму загалом, за якого органи втрачають здатність виконувати свої життєві функції, що спроможні внаслідок проникнення збудників хвороб передаватися від заражених організмів до здорових і часто набувають масового поширення. *Збудниками* (син. *інфекційними агентами*) є живі й неживі мікроорганізми (різноманітні віруси, бактерії, віріони, пріони, спірохети, рикетсії, хламідії, мікоплазми, найпростіші).

Унаслідок інфекції, тобто зараження (лат. *infectio*, англ. *infection*), відбувається взаємодія макроорганізму з патогенними збудниками. Наука про інфекцію – *інфектологія* – вивчає інфекційний процес, інфекційну хворобу, інфекційну патологію та розробляє методи діагностики, лікування й профілактики інфекційних захворювань.

Зараження інфекційними агентами відбувається також у тварин і рослин. Предметом людської інфектології є антропоозні захворювання (грец. *άνθρωπος* – людина, *νόσος* – захворювання; англ. *Anthropotic disease*), тобто ті, для яких джерелом інфекції є людина. У країнах розвиненої медицини їх ще називають *комунікативними* (англ. *Communicable diseases*, англ. *communicable* – комунікабельний, такий, що здатний передаватися від однієї особи чи виду до інших) (Дорланд, 2003: 503). Такі хвороби можуть передаватися від зараженої особи до здорової, наприклад: *paragrippe, covid-19*.

Зооозні хвороби (дав.-грец. *ζῷον* – тварина, *νόσος* – хвороба; англ. *Zoonotic disease*, англ. *zoonotic* – такий, що в природних умовах передається від тварини до людини) (Дорланд, 2003: 2588) зазвичай поширені у тварин, проте здатні іноді передаватися від тварин до людини. У нашому дослідженні розглядаємо переважно збудники комунікативних і частково зооозних хвороб.

З позицій когнітивної лінгвістики вивчення медичної термінології спрямоване на висвітлення способів репрезентації пізнання світу, що супроводжується мисленням, нерозривно пов'язане з мовою, з її номінативною функцією та семантичною структурою. Пізнане отримує назву, закріплюється у словах-термінах і термінологічних словосполученнях, відображає певні поняття, що належать до медичної сфери діяльності людини. Мотивація для найменування певного фрагмента дійсності зумовлена інтра- й екстралінгвістичними чинниками (наприклад, період, коли сталася пандемія, кількість жертв, тяжкий перебіг інфекційної хвороби, колір шкіри тощо). Так, найбільш загрозливою для людства стала «Юстиніанова чума» (VI ст., у період правління Юстиніана), що забрала 100 млн людських життів. Новий спалах стався в середині XIV ст., тоді хвороба була відома як «чорна смерть» (як вважають, через почорніння шкіри – лат. *mors nigra*) та за 1347–1353 рр. забрала третину населення Європи (50 млн осіб) (Вороб'єв, 2012: 371). Через страшні наслідки пандемія отримала латинську назву *pestis*: 1) зараза, чума, поголовна хвороба; 2) загибель, розруха; 3) бич, виразка (Дворецкий, 2008: 580), англ. *plague* (від лат. *plaga* – удар, укус) (Дворецкий, 2008: 590). Однак вірус не було виявлено. Тільки в 1894 р. швейцарсько-французький бактеріолог Олександр Еміль-Жан Йерсен та японський лікар Кітасато Сибасабура виявили збудника хвороби. На честь Йерсена, який пов'язав паличку із чумною хворобою, ДНК цієї бактерії в 1967 р. було названо *Yersinia pestis* (Вороб'єв, 2012: 369).

4. Моделі ономасіологічних структур термінологічних словосполучень

У найменуваннях збудників інфекційних хвороб можна виокремити такі основні моделі ономасіологічних структур термінологічних словосполучень:

а) прості двокомпонентні: базис + ознака (лат. *Taeniarhynchus saginatus*), ознака + базис (англ. *Hantaan virus, Aichi virus*);

б) прості двокомпонентні, один із яких виражений композитом: лат. базис *Ehrlichia* + ознака *phagocytophila* → *Ehrlichia phagocytophila*, ознака англ. *orthobunyavirus* + базис *Tahyna* → (англ. *Tahyna orthobunyavirus*);

в) складені (мають декілька компонентів):

– ознака + базис (англ. *Human immunodeficiency virus; Semliki Forest virus*) (Дорланд, 2003: 2548, 2551);

– складені (декілька компонентів із літерними чи цифровими позначеннями): лат. базис + ознака (лат. *virus hepatitis B*), англ. ознака + базис (*hepatitis B virus, Human immunodeficient virus 1 type, Human adenovirus E, Human coronavirus 229E, Human coronavirus NL63*).

Під час вибору відповідної моделі для створення назви номінатор здійснює основне навантаження на базис, який відображає віднесеність об'єкта до певного класу (наприклад, групи *virus*), ономасіологічна ознака виконує

уточнювальну та розрізнявальну дію. Англійські багатокомпонентні термінологічні словосполучення за рахунок більшої кількості ознак розширюють, конкретизують інформаційний зміст терміна. Кількість компонентів структури терміна висвітлює глибину й ступінь пізнання об'єкта на певному етапі його дослідження.

З огляду на семантико-структурний напрям ономасіології в найменуваннях збудників хвороб можна виокремити декілька основних семантичних типів, що виявляють роль номінації як структури знань про позначене. Це, зокрема, такі критерії:

1) належність до хвороби, яку спричинює мікроорганізм:

– лат.: *Vibrio cholerae*; *Chlamidia pneumoniae*; *Mycoplasma pneumoniae*; *Neisseria meningitidis*; *Herpes influenzae*; *Salmonella Typhi*; *Bordetella pertussis*; *virus febris flavae* – англ. *Yellow fever virus*;

2) джерело зараження:

– лат.: *Encephalitozoon cuniculi*; *Ehrlichia canis*; *rickettsiosis tsutsugamushi* (*Tsutsugamushi fever*);

3) походження, розвиток:

– лат.: *Staphylococcus epidermidis*; *Streptococcus pyogenes*; *Escherichia coli*; *Helicobacter pylori*;

4) географічне поширення:

– англ.: *Hendra virus*; *Guanarito virus*; *Australian bat lyssavirus*; *Ebola virus*; *Kemerovo virus*; *Marburg virus*; *Murray Valley encephalitis virus*; лат.: *Rickettsia japonica*;

5) розмір і морфологія віріона:

– лат.: *Variola major*; *Variola minor* (Stedman, 2004);

6) форма:

– лат.: *Bartonella bacilliformis*;

7) епонімі (за прізвиськом автора, який виявив один із видів мікроорганізмів, або іменем пацієнта; епонім ідентифікує відповідний вид вірусу чи бактерії):

– лат.: *Shigella boydii* (англ. *Mark Frederick Boyd*, 1889–1968); англ.: *Epstein-Barr virus* (Michael Anthony Epstein, born 1921; Yvonne M. Barr, 1932–2016); англ.: *John Cunningham virus* (названий на честь хворого, у якого вперше в 1971 р. виявлено вірус); *Bartonella henselae*. Цікаво, що назва цієї бактерії складається з двох відпрізвиськових найменувань (словотвірний формант *Bartonella* походить від імені перуанського лікаря А.Л. Barton, який описав мікроорганізм у 1909 р.) (Петрух, Головка, 2015: 90), ономасіологічна ознака *henselae* – від прізвиська вченого Дайан Марі Хенсель (1953 р.), який зібрав численні штами інфекційного агента (передається через подряпини котеняти) під час спалаху хвороби в Оклахомі в 1985 р. (Wikipedia);

8) колір:

– лат. *Staphylococcus aureus*; *Prevotella melaninogenica* (перша назва – *Bacteroides melaninogenicus*); *Nessseria flava* (Вороб'єв, 2012: 342).

З-поміж ознак в ономасіологічній структурі трапляються неочікувані найменування, у яких застосовані метафоричні перенесення, побудовані на асоціації за ознакою подібності та внутрішнім зв'язком із загальноживим словом, наприклад: лат. *Bacteroides fragilis* < *Bacteroides ламкий* (лат. *fragilis*, е ламкий, крихкий, німецький); лат. *Clostridium difficile* < *Clostridium незговірливий* – вид грам-позитивної спори, що утворює бактерію (Вороб'єв, 2012: 438) (лат. *difficilis*, е 1) важкий, 2) який володіє важкою вдачею, примхливий).

Позначення збудників хвороб відображені у дво- й багатослівних словотвірних структурах, що уможлиблює відображення ступеня складності ономасіологічної структури. Термін-словосполучення, окрім номінативної функції, виконують когнітивну функцію, що полягає у властивості термінологічної одиниці встановлювати зв'язок мисленневих процесів із процесами пізнання дійсності. Багатокомпонентні найменування забезпечують «кращий доступ до свідомості індивіда, що своєю чергою сприяє полегшенню маніпуляцій із науковими знаннями та роботі з інформацією» (Юрченко, 2012: 90). З-поміж найбільш поширених словотвірних моделей найменувань інфекційних агентів можна назвати такі:

1) двокомпонентні:

а) S + Adj: лат. *Streptococcus salivarius*, *Arcanobacterium haemolyticum*; англ. *Granulobacter bethesdensis*;

б) S + S: лат. англ.: *Marituba virus*, *Rabies lyssavirus* (англ. *Human orthopneumovirus*, раніше: *Human respiratory syncytial virus*, *HRSV*);

2) трикомпонентні:

а) S + Adj + S: англ. *Virus human papilloma*, *Herpes lymphotropic virus*;

б) S + S + S: *Jamestown Canyon virus*; *Lymphocyte choriomeningitis virus*;

3) чотирикомпонентні:

а) S + Adj + S + S: англ. *Omsk hemorrhagic fever virus*;

б) S + S + S + S: англ. *Colorado tick fever virus syn. American mountain tick fever*; *Kyasanur Forest disease virus*;

в) Adj + Adj + Adj + S: *Human respiratory syncytial virus*.

Окремі словотвірні структури найменувань збудників хвороб можуть мати більше чотирьох компонентів. Англійською мовою такі термінологічні словосполучення зазвичай скорочуються. Так, збудник комунікативних хвороб інфектогенний вірус *Тяжкий гострий респіраторний синдром* (Голубовська, 2012: 274–277) у науковій класифікації англійською зазначений як *Severe acute respiratory syndrome*. А новий спалах тяжкої хвороби отримав назву *Severe acute respiratory syndrome-related coronavirus 2*, що для зручності використання передається акронімом SARS-CoV-2. Цифрою 2 позначено збудник інфекції, який спричинив другий спалах пандемії у 2020 р. (хвороба зафіксована в Китаї 31 грудня 2019 р.). Перший випадок пандемії стався у 2002 р., звідки вірус було

занесено в інші країни (Андрейчин, 2010: 217). Незважаючи на сучасні молекулярно-генетичні методи, які раніше були недоступними для виявлення інфекційного агента, питання про джерело виникнення збудника нової коронавірусної пневмонії (офіційна назва SARS-CoV-2) сьогодні залишається відкритим. Через високу контагіозність вірус поширюється по всьому світу, кількість заражених ним на лютий 2021 р. становила більше 113 млн осіб (Coronavirus, 2021).

5. Висновки

Найменування збудників інфекційних хвороб людини віддзеркалюють структури знань про інфікування здорового організму людини, соціально-пізнавальний досвід, накопичений у процесі еволюції наукових і суспільних знань. Назви інфекційних агентів втілені переважно у прості та складені ономасіологічні структури. Ономасіологічний базис представлений у декількох структурних моделях, при цьому в латинських та англійських найменуваннях переважають двокомпонентні. Складені англійські термінологічні словосполучення володіють варіантністю структури. Базис ономасіологічної структури доповнюють різні ознаки. Назви набувають нових семантичних відтінків, які конкретизують, уточнюють, вказують на відмінності, що дають можливість віднести поняття до низки подібних класів.

Подальші дослідження вбачаємо у висвітленні специфіки утворення найменувань вірусних збудників емерджентних інфекційних хвороб.

Література:

1. Англо-український ілюстрований медичний словник Дорланда : у 2 т. Львів : Наутилус, 2003. Т. 1 : А – Л. XXVI. 1–1354 с. ; Т. 2 : М – Z. XXVI. 1355–2688 с.
2. Андрейчин М. Відкриття збудників інфекційних хвороб: сучасні досягнення і перспектива. *Збірник праць ТО НТШ*. Т. 5 : Нобелівський рух і Україна. Тернопіль : Джура, 2010. С. 204–223.
3. Дворецкий И. Латинско-русский словарь. 11-е изд., стереотип. Москва : Русский язык ; Медиа, 2008. 843 с.
4. Інфекційні хвороби : підручник / за ред. О. Голубовської. Київ : ВСВ «Медицина». 2012. 778 с.
5. Клестер А. Когнитивный подход к изучению межотраслевой терминосистемы. *Омский научный вестник. Филологические науки*. 2012. № 4(111). С. 171–174.
6. Куцак Г. Співвідношення ономасіологічної і словотвірної структур у похідному слові. *Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологічні науки. Мовознавство»*. 2017. Вип. 7. С. 94–96.
7. Медицинская микробиология, вирусология и иммунология / под ред. А. Воробьева. 2-е изд., испр. и доп. Москва : ООО «Медицинское информационное агентство», 2012. 704 с.
8. Мікробіологія, вірусологія, імунологія, інфекційні хвороби : словник / Г. Палій, В. Палій, В. Мруг, В. Ковальчук, І. Палій, А. Крижановська, Н. Шевчук ; за ред. Г. Палія, В. Палія. Київ : Здоров'я, 2004. 296 с.
9. Петрух Л., Головка І. Українсько-російсько-латинсько-англійський медичний енциклопедичний словник: А – Я. Київ : Медицина, 2015. 968 с.
10. Юрченко О. Ономасіологічна структура термінів-словосполучень ландшафтознавства. *Мовознавчий вісник : збірник наукових праць*. Черкаси : Черкаський нац. ун-т ім. Б. Хмельницького, 2012. Вип. 14–15. С. 89–95.
11. Bartonella_henselae. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Bartonella_henselae (дата звернення: 05.01.2021).
12. Coronavirus. URL: <https://www.worldometers.info/coronavirus/> (дата звернення: 26.02.2021).
13. Dokulil M. Tvoření slov v češtině I. Teorie odvození slov. Praha : Nakladatelství ČSAV, 1962. 264 s.
14. Stedman's Medical dictionary. URL: <https://medical-dictionary.thefreedictionary.com/> (дата звернення: 05.01.2021).

References:

1. (2003). Angho-ukrainskyi iliustrovanyi medychnyi slovnyk Dorlanda: u 2 t. [Dorland's Illustrated Medical Dictionary: in 2 vol.]. Lviv: Nautilus. 2688 p. [in English and Ukrainian].
2. Andreychyn, M. (2010). Vidkryttya zbudnykiv infektsiynykh khvorob: suchasni dosyahnennya i perspektyva [Discovery of pathogens of infectious diseases: current achievements and prospects]. *Zbirnyk prats TO NTSh. T. 5: Nobelivskiy rukh i Ukraina – Collection of labours NTSH. Vol. 5: Nobel motion and Ukraine*. Ternopil: Dzhura, pp. 204–223 [in Ukrainian].
3. Dvoretzkiy, I. (2008). Latinsko-russkiy slovar' [Latin-Russian dictionary], 11th ed. Moscow: Russian language; Media. 843 p. [in Latin and Russian].
4. Holubovska, O. (ed.) (2012). Infektsiini khvoroby: pidruchnyk [Infectious diseases: textbook]. Kyiv: VSV "Medicine". 778 p. [in Ukrainian].
5. Klester, A. (2012). Kognitivnyy podkhod k izucheniyu mezhotraslevoy terminosistemy [Cognitive approach to the study of intersectoral terminology]. *Omskiy nauchnyy vestnik. Filologicheskie nauki – Omsk Scientific Bulletin. Philological sciences*, no. 4(111), pp. 171–174 [in Russian].
6. Kutsak, H. (2017). Spivvidnoshennya onomasiolohichnoyi i slovotvirnoyi struktur u pokhidnomu slovi [Correlation of onomasiological and derivational structures in a derivative word]. *Naukovyi visnyk Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Seriya "Filolohichni nauky. Movozaavstvo" – Scientific Bulletin of Drohobych State Pedagogical University named after Ivan Franko. Series "Philological Sciences. Linguistics"*, no. 7, pp. 94–96 [in Ukrainian].
7. Vorob'ev, A. (2004). Meditsinskaya mikrobiologiya, virusologiya i immunologiya [Medical microbiology, virology, immunology], 2nd ed. Moscow: LLC "Medical Information Agency". 704 p. [in Russian].

8. Paliy, H., Paliy, V. (eds.) (2004). Mikrobiolohiya, virusolohiya, imunolohiya, infektsiyni khvoroby: slovnyk [Microbiology, virology, immunology, infectious diseases: glossary]. Kyiv: Healthy. 296 p. [in Ukrainian].
9. Petrukh, L., Holovko, I. (2015). Ukrayins'ko-rosiys'ko-latyns'ko-anhliys'kyy medychnyy entsyklopedychnyy slovnyk: A – Ya [Ukrainian-Russian-Latin-English medical encyclopaedic dictionary: A – Ya]. Kyiv: All-Ukrainian specialized publishing house “Medicine”. 968 p. [in Ukrainian, Russian, Latin and English].
10. Yurchenko, O. (2012). Onomasiolohichna struktura terminiv-slovespoluchen landshaftoznavstva [Onomasiological structure of terms-collocations of landscape science]. *Movoznavchyi visnyk: zbirnyk naukovykh prats – Linguistic Bulletin: a collection of scientific papers*. Cherkasy: Cherkasy National University named after B. Khmelnytsky, issue 14–15, pp. 89–95 [in Ukrainian].
11. Bartonella_henselae. Retrieved from: https://en.wikipedia.org/wiki/Bartonella_henselae [in English].
12. Coronavirus. Retrieved from: <https://www.worldometers.info/coronavirus/> [in English].
13. Dokulil, M. (1962). Tvoření slov v češtině 1. Teorie odvozování slov [Word formation in Czech 1. Theory of word derivation]. Prague: ČSAV Publishing House. 264 p. [in Czech].
14. Stedman's Medical dictionary. Retrieved from: <https://medical-dictionary.thefreedictionary.com/> [in English].

Стаття надійшла до редакції 15.01.2021
The article was received 15 January 2021